

14 lutego 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4887.

Bohumil Polak
(Praga, Czechosłowacja).

Kl. ~~44a~~ 22.

44a¹ 11/14

Zapinka do włosów.

Zgłoszono 29 sierpnia 1924 r.
Udzielono 8 maja 1926 r.

Zapinkę do włosów stanowiącą przedmiot wynalazku niniejszego uwidoczniono na załączonym rysunku, przyczem na fig. 1 przedstawiono zapinkę w widoku zboku, względnie w przekroju podłużnym, a na fig. 2—w widoku zgóry.

Zapinka ta składa się z podłużnie wygiętej, pałkowatej wstęgi blaszanej a o wywiniętych krawędziach, z której pośrodku wystaje wygięty do góry języczek a' oraz w pobliżu jednego z jego końców — poprzeczna zawiaska a^2 . W tej ostatniej umocowuje się obracającą się swobodnie pętlicę z drutu b , której drugi koniec zwężony obejmuje guziczek wydrążony c , umocowany w otworu okrągłym wstęgi a . W wywiniętych krawędziach wstęgi blaszanej a można umocować z korzyścią upięksenienie d , np. w postaci szkiełka celuloidowego i t. d.

Dzięki temu, że zawiaskę a^2 wytłacza się ze wstęgi blaszanej w pobliżu jednego z jej końców, zamiast, jak dotychczas w tym

celu koniec ten zawijano, zaoszczędza się nie tylko materiał, lecz jednocześnie można umocować i upięksenienie. Ponadto zapinka, wykonana według wynalazku niniejszego, posiada tę zaletę, że wydrążony guziczek c wytwarza się oddzielnie, poczem dopiero umocowuje w zapince.

Zastrzeżenie patentowe.

Zapinka do włosów, znamieną tem, że przeznaczoną do umocowania pętlicy (b) zawiaskę (a^2) wytwarza się przez zagięcie końca języczka (a'), wytłoczonego ze wstęgi blaszanej (a) i umieszcza w pobliżu końca zapinki, a wydrążony guziczek (c) wytłacza się oddzielnie i umocowuje następnie w zapince.

Bohumil Polak.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy

